

Základní škola a Mateřská škola
Kladno, Norská 2633

Základní škola a Mateřská škola Kladno, Norská 2633

tel.: 312682940; fax: 312686329; e-mail: kladno_4zs@volny.cz; IČO 70567981

ABSOLVENTSKÁ PRÁCE

Název práce: Současná literatura - Michal Viewegh

Jméno: Karolína Dvořáková

Třída: 9. C

Datum odevzdání: 31.5.2018

Vedoucí učitel: Mgr. Barbora Šimová

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená absolventská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně pod vedením Mgr. Barbory Šímové. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpala, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Souhlasím se zveřejněním práce na webových stránkách školy a jejím využitím pro potřeby školy.

V Kladně dne: 31. 5. 2018

Podpis autora:

Poděkování

Děkuji paní učitelce Mgr. Barboře Šímové za vedení při této práci, inspiraci k tomuto tématu a trpělivost při našich konzultacích.

Anotace

Tato práce s názvem Současná literatura - Michal Viewegh byla zpracována jako absolventská práce při ukončení základního vzdělávání na ZŠ a MŠ Kladno, Norská 2633.

Práce je zaměřena na stručné seznámení s autorem, porovnání knihy s filmovým provedením, rozbor autorského stylu a zkoumání historického pozadí knihy spolu s vyhledáváním skutečných událostí jako potvrzující podklady.

OBSAH

Úvod	3
1 Autor Michal Viewegh	4
2 Kniha Báječná léta pod psa-stručný obsah.....	5
2. 1. Autorský styl	6
3 Charakteristika knihy	7
4 Mé hodnocení knihy	8
5 Historické pozadí	9
5.1. Srovnání událostí.....	10
6 Kniha vs. film obecně	11
6.1. Přijetí film Báječná léta pod psa	11
6. 2. Výběr herců (hlavní role)	12
6. 3. Porovnání literárního díla a filmu	12
7 Anketa	14
7. 1. Výsledek	17
Závěr	18
Seznam literatury.....	19

Úvod

Téma Současná literatura-Michal Viewegh jsem si zvolila proto, že ve mně literatura poslední rok vzbudila velký obdiv a zájem. Myslím si, že čtení nám rozvíjí slovní zásobu a jakousi představitost. Přesto, že si ráda čtu spíše novodobější díla, snažím se věnovat i klasice.

Jelikož vědomosti z literatury využiji při studiu na gymnáziu, zvolila jsem téma, které mi bude i v budoucnosti přínosné.

Zaměřím se na jednu z nejznámějších prací Michala Viewegha a to konkrétně Báječná léta pod psa. Budu porovnávat knižní i filmové provedení, všimnout si jeho typických písářských znaků a také se zabývat historickým pozadím a hledat podklady v podobě skutečných událostí.

Při zpracovávání této práce si po přečtení knihy napíši stručný obsah. Zhlédnu film a porovnáám obě verze. Vyhledám si informace o autorovi, jeho dílech. A jako zajímavost vytvořím dotazník pro mé vrstevníky a seznámím se s jejich názorem.

1 Autor Michal Viewegh

Narodil se roku 1962 v Praze. Dětství a mládí prožil na Sázavě. Vystudoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor český jazyk a literatura – pedagogika. V době, kdy studoval, publikoval povídky v Mladé frontě.

Pracoval jako učitel na základní škole a později jako redaktor v nakladatelství Český spisovatel.

Je držitelem prestižní Ceny Jiřího Orteny z roku 1993 za knihu Báječná léta pod psa. Jedná se o české literární ocenění za dílo napsané v českém jazyce. Podmínkou je, že autorovi nesmí být více než třicet let.

Od roku 1995 se plně věnuje spisovatelské profesi. Žije v Praze.

V roce 2005 dostal další literární ocenění Magnesia Litera za knihu Vybíjená.

Je nejprodávanějším českým spisovatelem. Jeho knihy vyšly v celkovém nákladu více než milion výtisků. Byly již přeloženy do dvaceti jazyků a dočkaly se několika filmových i divadelních zpracování.

Přežil prasknutí aorty. Má tři dcery. Soudí se s bulvárním tiskem kvůli svému právu na ochranu osobnosti.

Nejznámější díla Michala Viewegha: Výchova dívek v Čechách (1994)

Účastníci zájezdu (1996)

Román pro ženy (2001)

Báječná léta s Klausem (2002)

Případ nevěrné Kláry (2003)

Vybíjená (2004)

Biomanzelka (2010)

Andělé všedního dne (2007)

Krátké pohádky pro unavené rodiče (2007)

Báječný rok (2006)

2 Kniha Báječná léta pod psa - stručný obsah

Autobiografická kniha začíná narozením nadprůměrně inteligentního chlapce Kvida na divadelních prknech. Chlapec žije se svou matkou a otcem v Praze.

Roku 1968 ji obsadí sovětská vojska a začíná období normalizace, před kterým rodina uteče na Sázavu.

Jeho rodiče pracují ve sklárně a Kvido ve školce poznává svou celoživotní lásku Jarušku. Jelikož Kvidův otec není v komunistické straně, ani se jinak neangažuje, nedostanou byt a bydlí na prosklené terase. Nadaný Kvido vyniká jako skvělý recitátor prokomunistických básní a stane se oblíbencem komunisty Šperka a tím pomůže své rodině k získání vlastního bydlení. Kvidově matce se narodí druhý syn Paco a současně se k nim přistěhuje babička Líba.

Otec postupuje v zaměstnání nahoru. Podniká mnoho pracovních cest a rychle mu roste sebevědomí. Krásná Mariana z Chorvatska přijede na služební cestu a bydlí u Kvidových rodičů. Stane se milenkou Kvidova otce. Všechno se postupem času srovná a zdá se, že je vše v pořádku. Záhy Kvidova otce s matkou přistihnou na návštěvě u dávného známého, Pavla Kohouta, který je antikomunistou.

Kvidův otec přijde o dobrou práci, přepadne ho deprese, paranoia, melancholie a začne se uzavírat sám do sebe.

Kvido studuje vysokou školu, ale ta ho nebaví, a tak se stane vrátným, aby mohl více číst a psát povídky. Stav Kvidova otce se stále zhoršuje. Začal si vyrábět ze dřeva vlastní rakev. Kvidova matka se mu snaží pomoci, ale vše je marné. Doktoři nepomáhají, a tak ji napadlo, že k radosti ho znovu přiměje jedině dítě. Prosí Kvida s Jaruškou o uskutečnění tohoto nápadu, ale ani narození dítěte nic nespraví.

Psychická nemoc přetrvává dále. Kvido píše román, který nemůže být vydán, protože obsahuje příliš politické kritiky.

Vše se spraví až po roce 1989. Kvidův otec se uzdraví a Kvido vydá román pod názvem Báječná léta pod psa.

2. 1. Autorský styl

Vieweghův styl psaní odsuzuje mnoho kritiků pro jeho přílišnou lehkost. Jednoduše říkají „podivný styl“ a jeho knihy řadí k tzv. „nízké literatuře“. Ale právě pro toto jeho specifické zpracovávání knih se stal nejoblíbenějším současným českým spisovatelem. Zlom v jeho kariéře udělala kniha *Báječná léta pod psa*. Viewegh chtěl napsat o době svého dospívání, pravdivě, ale s nadhledem. Z počátku se zdálo, že se bude jednat opět o román, na který se bude v prodejnách prášit, ale jako zázrakem se začaly psát kladné kritiky a román se stal bestsellerem. Zajistil mu strmý vzestup v žebříčcích popularity.

Netají se tím, že námětem pro psaní knih mu je často jeho osobní život. Nezapomene podotknout, že ne všechno ze svého života opisuje, jak je mu také často vytýkáno. Spousta scén je vymyšlena, ale často se mu stává, že se později stanou skutečností. Inspirace ze skutečných situací společně s nadhledem a humorem se potvrdila, jako nejlepší kombinace pro úspěšné dílo.

Hlavním vypravěčem je Kvido, který komentuje jednotlivé události a často se vyjadřuje až poeticky. Místy však příběh vypráví někdo jiný. Kniha má rychlý spád, který je prokládán výpisky z Kvidova deníčku a některé části jsou zpracovány jako divadelní scénář, což jí přidává na originalitě a oživení.

Kniha je psána retrospektivně z pohledu Kvida, kdy tyto pasáže jsou přerušovány úryvky ze „skutečnosti“. Zpočátku to může čtenáře zmást, ale po pár stranách zorientování v příběhu je vše v pořádku. Konec je psán chronologicky.

Celou knihou se prolínají dvě roviny. Vyprávění o rodině a rozhovory s nakladatelem. Žánr je satiricky laděný autobiografický román sepsaný prózou. Kromě humoru a nadsázky jsou v knize vyzdvihnuty a zesměšněny typické prvky komunistického režimu. Vážná témata a situace nezlehčuje a nemění závažnost popisovaného faktu.

Kniha je psána v er-formě, ale Kvidův deník v ich-formě. Viewegh použil spisovný i hovorový jazyk blízký hlavním hrdinům i čtenáři. Objevuje se ironie, satira, humor, nadsázka, vulgarismy a anglická i německá slova. Často využívá také dialogy a autobiografické prvky, které sám zažil.

3 Charakteristika knihy

Tento román zachycuje atmosféru od roku 1962 do roku 1991 v Československu od doby normalizace až po pád komunismu. Znázorňuje společenskou a politickou situaci tehdejší doby přes osud jedné rodiny – rodiny, která, ačkoliv nesympatizovala s komunistickým režimem, byla donucena částečně se politicky angažovat, aby mohli vést rozumný život. Často se lidé museli podříditi nastolenému režimu. V knize je zobrazena agitace, kterou se snaží postavy potlačovat. Hlavním prvkem je humor mnohokrát satiricky laděný.

Příběh umožňuje pohled na člověka, jímž doba střídavě smýká od úspěchu k pádu a neohlíží se na jeho city, potřeby, vzdělání ani schopnosti.

Motivem je vypravěč Kvido, který usiluje o vydání své knihy a celý příběh své rodiny předčítá redaktorovi.

Celá kniha je prokládána deníkovými zápisy dospívajícího Kvida. Vtipně je líčena postava babičky zapálené turistky a vegetariánky. Veselé jsou také zážitky a problémy Kvida při jeho dospívání. Jelikož se jedná o autobiografii Kvida jsme provázeni rodinným soukromím, běžnými rodinnými konflikty a stavy, které jsou bez ohledu na vážnost okolních událostí podány s nadhledem a humornou formou.

Podle knihy byl roku 1997 natočen stejnojmenný film.

Knihu nechtělo žádné nakladatelství vydat, protože se nelíbilo, jak byla napsána.

Nakonec Michal Viewegh za toto dílo obdržel Cenu J. Ortena roku 1993.

4 Mé hodnocení knihy

Oceňuji humor, čtivost, odlehčení a možnost vžití se do děje a nekomplikovaných postav. Autorovým cílem bylo zachytit pomocí vlastních zkušeností dětství a dospívání v rodině, pokoušející se vzdorovat totalitnímu diktátu, normalizaci až po pád komunismu a vést normální život bez toho, aby se museli podrobit nátlakům od nastoleného režimu. Nestandardní bylo obsazování pracovních míst, kdy bylo prioritou, aby budoucí zaměstnanec podporoval komunismus a byl přizpůsobivý.

Název knihy *Báječná léta pod psa* má dva významy. *Báječná léta* tedy období mládí a dospívání. *Pod psa* jako 70. - 80. léta 20. století, doba komunismu, cenzura a sledování lidí.

I přesto, že autor popisuje obyčejný život v rodině, styl, jakým je kniha napsaná je natolik poutavý a vtipný, že nutí pokračovat ve čtení.

Na knize se mi také líbilo, že dobu komunismu, která nebyla pro lidi, kteří s režimem nesouhlasili vůbec jednoduchá, je zobrazena satiricky, s humorem a zdůrazňuje absurdity režimu.

Knihy je proložena skvělými dialogy, a proto děj neztrácí spád. Nejzábavnější mi přišlo, že zde neexistovala hranice mezi realitou a fantazií autora, protože ať už byly některé příhody sebevíc neuvěřitelné, nikdy jste si nemohli být jisti, že se to doopravdy nestalo.

5 Historické pozadí

Příběh se odehrává v časovém období od roku 1962 až 1989.

První klíčovou událostí je okupace Prahy ruskými vojsky roku 1968. V knize není blíže popisována. Je jen vyličená atmosféra v ulicích, doma a veřejných místech.

Nálada v době příjezdu Rusů je následná. Domněnka, že se jedná o popeláře, se během chvíle rozplyne při poslechu rádia. Informace o příjezdu Rusů všechny zaskočila. Nervozita a nejistota vzrůstala. Lidé chodili nejen po chodnících, ale i po ulicích, někteří dokonce mezi tramvajovými kolejemi. Zelenohnědé kolové transportéry projížděly Prahou. V hospodě posedávali lidé nad pivem, poslouchali rádio a nevěřícně kroutili hlavou nad tím, co se děje.

Nastává období normalizace a v důsledku tohoto dění se odstěhuje celá rodina na Sázavu, kde očekávají, že budou klidně žít. Ale komunismus si je našel i tam. Otec nebyl ve straně, a ani se jinak neangažoval v propagaci a podpoře systému. Jednoduše ho nebylo vidět. Začal hrát závodně fotbal, věšet do oken vlaječky a také docházel do VUMLu. Jednalo se o Večerní univerzitu marxismu-leninismu. Za odměnu získal malou vilku.

Tatínek umí dobře jazyky, proto ho za odměnu posílají pracovně do Anglie. Vše se zdá být v pořádku až do doby, kdy se setkají a Pavlem Kohoutem, dávným známým maminky, který je antikomunistou. Dohodli se na návštěvě, ale při ní je chytla policie. Za trest tatínka sesadili z pozice a dělal vrátného. Psychicky byl na tom špatně. Objevilo se něco, co ho přivedlo od myšlenek na smrt – sovětská perestrojka. Veškerý volný čas trávil sledováním zpravodajské relace Vremja, a zejména pak Gorbačovových projevů. Byl očarován proslovy, které v televizi vedli. Myšlenky generálního tajemníka Michaila Sergejeviče si zapisoval. Chuť do života mu vrátila slovanská víra v Rusko. I přesto, že nás zradilo, spojoval ho s veškerými nadějemi našeho národa.

Letité ideologické otroctví se paradoxně obracelo v cosi pozitivního. Kvidův otec si říkal, že když oni, tak my taky. Kupříkladu si přečetl, že nastal čas, aby inteligence přestala být podezírána a komandována, domníval se, že tentýž čas musí nastat také u nás. Byl přesvědčen, že mu ona citovaná věta, kterou opsal, zakládá nárok nebýt podezírán a komandován. Dělal si výstřižky z Týdeníku aktualit.

Brzy však začal zjišťovat, jak se věci doopravdy mají. Zjistil, že Šperk a ostatní si výstřižky dělají taky.

17. listopadu 1989 byla Sametová revoluce. Komunistický režim upadl a začal fungovat demokratický stát.

5. 1. Srovnání událostí

Invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa se opravdu stala. Lidé toužili po demokracii, a proto v čele demokratického hnutí stanul Alexandr Dubček. Ten byl několikrát napomínán Sovětským svazem, aby dále nešířil demokracii. Napomínání nepomáhalo a Leonid Brežněv, vedoucí představitel SSSR, se rozhodl zakročit.

Dne 20. srpna 1968 v noci překročila vojska Sovětského svazu, Polska, Maďarska, Bulharska a NDR hranice našeho státu, aby zabránily rozmachu svobody v zemi. Občané se bránili holýma rukama, zapálili několik tanků, které proti nim střílely. Okupační vojska obsadila vládní budovu, redakce novin, budovu rozhlasu a televize. Sověští důstojníci odvěkli Alexandra Dubčeka a jeho spolupracovníky do Moskvy. Okupanti v zemi zůstali dalších dvacet let. Nastal totalitní režim. Nedemokratický způsob vlády konkrétně komunismus.

VUML neboli Večerní univerzita marxismu-leninismu sloužila k utužování komunistické ideologie mezi funkcionáři. Aby nenastala situace jako v osmašedesátém a někdo nerozšiřoval demokracii.

Sovětská perestrojka byla skupina ekonomických reformních kroků zahájena v 80. letech 20. století v SSSR Michailem Gorbačovem. Cílem bylo zlepšit sovětskou ekonomiku.

Za sovětských dob nebylo Vremja pouhou informační záležitostí, ale, jak bylo tehdy zvykem, zabývalo se i vysvětlováním, co si, o kterém jevu mají občané myslet. Jednalo se o ruskou zpravodajskou relaci. Prvním moderátorem byl Igor Leonidovič Kirillov. Pád komunistického režimu odstartoval v červnu 1989 Václav Havel a jeho přátelé, kteří zorganizovali petici Několik vět, kde požadovali svobodu a demokracii. Podepsalo ji 40 tisíc lidí. Komunisté tvrdě zasáhli proti studentské manifestaci k výročí úmrtí Jana Opletala, v roce 1939 byl postřelen nacisty, dne 17. listopadu 1989. Vzpomínkové shromáždění 17. listopadu přerostlo v silnou demonstraci proti komunistickému režimu. 18. listopadu se spojili pražští vysokoškoláci s herci a vyhlásili protestní stávkou. Občanské fórum v čele s Václavem Havlem bylo ustanoveno v Praze. Jejich cílem bylo svrhnout komunistický systém a v Československu nastolit demokracii. Vláda komunistů byla u konce a protestní akce přerostly ve státní převrat, který byl nazván „sametová“ revoluce kvůli svému nenásilnému průběhu. Prezident Gustav Husák odstoupil a na jeho místo nastoupil 29. prosince 1989 Václav Havel. Naše země opět vykročila na cestu svobody.

6 Kniha vs. film obecně

Je těžké natočit podle předloženého románu film. Ten nikdy nebude stejný jako literární předloha. Někdo dává přednost knize, kterou čteme několik hodin. Někdo naopak filmu, který je o dost kratší a je v něm vše podstatné. Já osobně preferuji ve většině případech knihu, protože mi umožní lépe si představit různé prostředí a vžít se díky tomu do děje. Umožní mi více použít fantazii a dotvořit příběh podle sebe. Film celý příběh rovnou nadiktuje, tudíž není možné využít tolik představivost, protože máme vizuální podklad. Film může pomoci literatuře ke zviditelnění, ale nemůže jí nijak uškodit. Dobře napsaná literatura nemůže být jinou adaptací nijak ohrožená. Film představuje nové dílo, které se od předlohy něčím liší.

Romány i filmy jsou dlouhé příběhy s množstvím podrobností. Tyto dva žánry mají mnoho společného, ale každý přenáší informace jiným způsobem, tudíž jsou mezi nimi rozdíly.

Film je v reálném čase, takže je více omezený. Román končí podle toho, kdy se zachce autorovi. Při čtení čtenář využije více fantazii, protože nemá vše jasně znázorněné.

Román vypráví autor. Víme to, co chce on. Ve filmu si děj herci přizpůsobují. Dozvíme se více, než režisér zamýšlel. Jedním z největších typických prvků v románu je bohatost slov. Samozřejmě filmy také mají slova, ale obvykle ne v takové hojnosti.

6. 1. Přijetí filmu Báječná léta pod psa

Tento film byl přijat velmi pozitivně. To potvrzují i nominace a ocenění, která film získal. Film byl nominován v šesti kategoriích na Českého lva, získal Hlavní cenu odborné poroty (Petr Nikolaev), Cenu za nejlepší ženský herecký výkon (Libuše Šafránkové) a Cenu čtenářů časopisu Cinema. V Berlíně na Prix Europa v roce 1998 se film umístil na 2. místě s Cenou povzbuzení v kategorii mladá Evropa.

Všechna tato ocenění, a především domácí divácký úspěch předznamenaly úspěšnou kariéru Michala Viewegha.

6. 2. Výběr herců (hlavní role)

Kvido - malý chlapec (Jan Zahálka) – dle mého skvělé ztvárnění malého obtlouklého chlapce s brýlemi, který miluje literaturu

Kvidova matka (Libuše Šafránková) – role zkušené a moudré matky, během děje stárne spolu s ním

Kvidův otec (Ondřej Vetchý) – dokonalé vžití do role, spolu s Libuší Šafránkovou tvoří skvělý pár

Kvido - mladík (Jakub Wehrenberg) - byl vybrán na základě doporučení Ondřejem Vetchým

Šperk (Vladimír Javorský) – už svou osobností pomáhá utvářet tuto postavu, protože sám mluví klidně a tiše, je stále nad věcí

6. 3. Porovnání literárního díla a filmu

V období, kdy Kvidův otec je zaměstnán jako vrátný, chátral celý jejich rodinný dům. Což nám dokazuje dopis, který zabírá skoro celou stranu v knize.

„A dům chátral. Chátral, protože mnohem více než soustružené sloupky k schodištnímu zábradlí potřeboval běžný úklid a údržbu. Zahrada zarostla trávou a plevelem. Zahradní branka, plot a okenní rámy naléhavě vyžadovaly nový nátěr. Oknem v kuchyni, které rozbil Paco koženým lasem, studeně táhlo. Část uhlí, které nikdo neuklidil, rozmáčel déšť. Květiny v domě, na které matka nedosáhla, uvadly a v mixéru, který se jí nepodařilo rozšroubovat, již několik měsíců hnil zbytek jakéhosi mléčného koktejlu. Dveře v předsíni byly z obou stran rozškrábány od psa, na něhož otec zapomínal. Z vodovodních kohoutků kapalo a námraza v chladničce dosáhla takové tloušťky, že dveře nebylo možné zavřít. Zrcadlo v koupelně bylo zastříkané zubní pastou až k neprůhlednosti a záchodová mísa, vždycky tak zářivě bílá, byla nyní poseta žlutými skvrnami zaschlé moči.“

Ve filmu se neobjevují záběry, které by vyzdvihly toto prostředí. Což svědčí o tom, že v knize se lépe popisuje okolí, protože do filmu se nevejde tolik scén, ve kterých se sice neděla žádná podstatná událost, ale dokreslila celou atmosféru.

Dalším bodem, ve kterém došlo ke změně, jsou jména Kvidových rodičů. Po celou dobu jsou osloveni jako „Kvidova matka“ a „Kvidův otec“. Scénárista Jan Novák dal ve filmu těmto postavám jména: Milena (matka) a Aleš (otec) Vítkovi. Také bylo změněno jméno reálné postavy z románu, dramatika a disidenta Pavla Kohouta, který se ve filmu stává postavou spisovatele Holuba.

Zatímco ve filmu se s Kvidovými prarodiči setkáváme jen v několika scénách např. když jim jdou rodiče ukázat čerstvě narozeného Kvida, když babičky hlídají Kvida a také když jde Kvido spolu se svým dědečkem roznášet letáčky, protože jim ulétly andulky, v knize je můžeme zaznamenat o hodně víc.

Jan Novák nechal ve scénáři postavy z knižní předlohy, dává jim však znatelně menší prostor. Neobjevují se zde vtipné historky babičky Líby (výlet do NDR, do Benátek, šetření masa v pokrmech), události, které se týkaly dědečka Jiřího (jeho pozdější smrt), dědečka Josefa a babičky Věry. Děj filmu se soustředí kolem dvou postav-Kvida a jeho otce. Ondřej Vetchý jako Kvidův otec prožívá zásadní změny ve svém životě, které jsou podrobněji zobrazeny ve filmu. Ostatní postavy dotváří jeho příběh: manželka Milena, děti Kvido a Paco, dědeček Jiří a babička Věra, dědeček Josef a babička Líba, komunista Šperk a jeho manželka, kamarád Zvára.

V době, kdy Kvidův otec ztratil práci, Šperk v knize nabízí několik jiných pracovních míst. Ve filmu sice také, ale není zde zobrazeno to, co v knize: Kvido popisuje, že jeho otec přijal jedno z nejhorších míst, která mu byla nabídnuta.

Dalším bodem, který se ke konci příběhu v knize objevuje, je Kvidova a Jaruščina svatba. Rodina řeší, kdy by se mohla konat, kdo má kdy čas a jaké to bude. Ve filmu svatbu ani žádné povídání si o ní vůbec nevidíme.

Když je po revoluci, tak ve filmu vidíme poslední scénu, jak Kvidův otec spolu s Kvidovou dcerou Aničkou sedí na lavičce a zastaví se u nich komunista Šperk.

Vidíme, jak pokrytecky říká, že je rád, že jsou konečně demokratické volby. Přitom za předchozího režimu se choval tak, jako by byl šťastný a využíval svou moc, kterou získal díky tomu, že v komunistické straně byl.

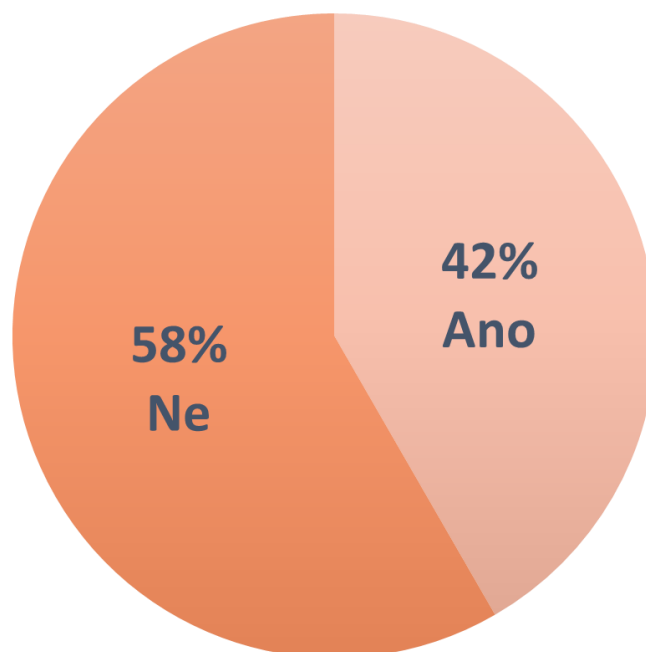
V epilogu knihy se dozvídáme, jak příběh celé rodiny pokračoval, co dělal po revoluci otec, co dělal Kvidův bratr Paco, ale ve filmu vše končí revolucí. Nedožíváme se tam ani to, že se Šperk neúspěšně pokusil o sebevraždu, nebo že matka nabídla Mirjaně azyl.

7 Anketa

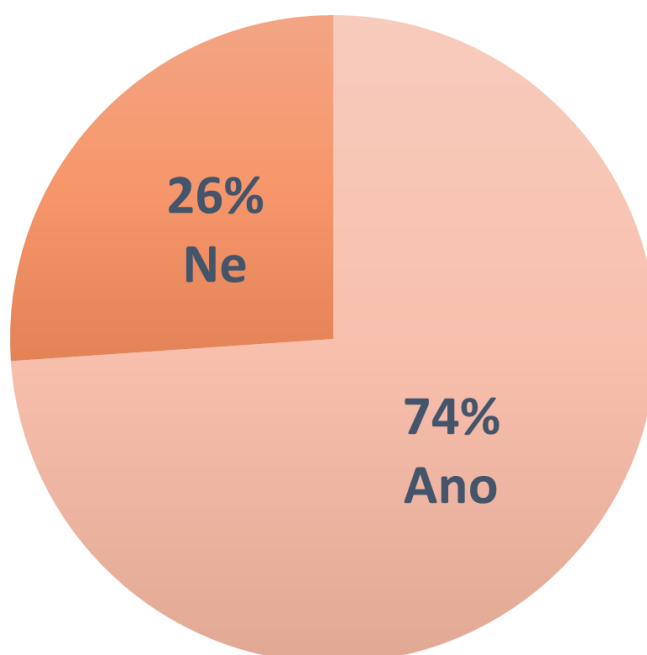
Rozhodla jsem se udělat anketu v osmém a devátém ročníku. Jelikož sama vím, že minulý rok mě příliš literatura nezajímala a měla jsem jiné záliby, zajímalo mě, jestli to mí mladší i stejně staří spolužáci mají stejně, či jinak.

1. Znáš film **Báječná léta pod psa**?

8. třída

9. třída

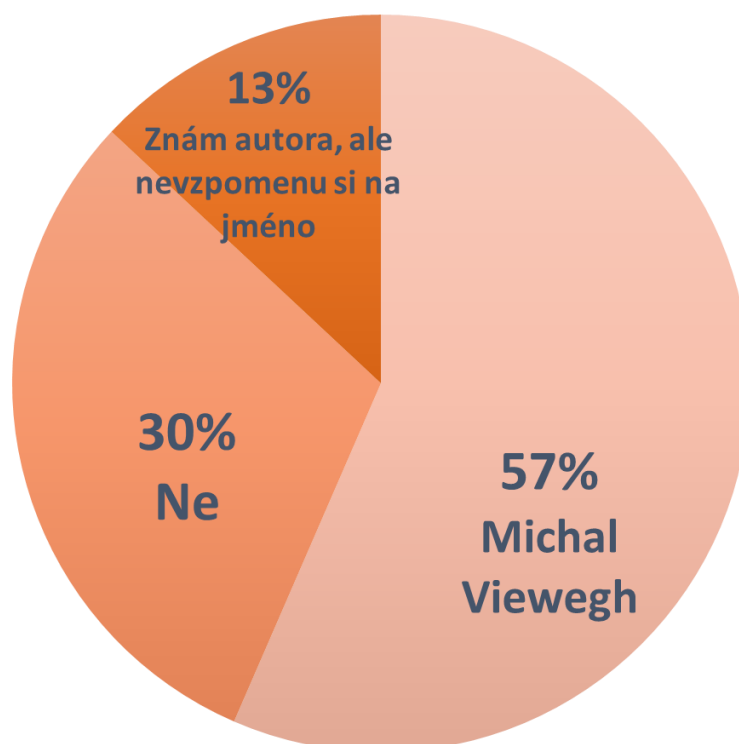

2. Víš, kdo je autorem stejnojmenné knihy, která byla námětem pro tento film?
Pokud ano, napiš jeho jméno.

8. třída

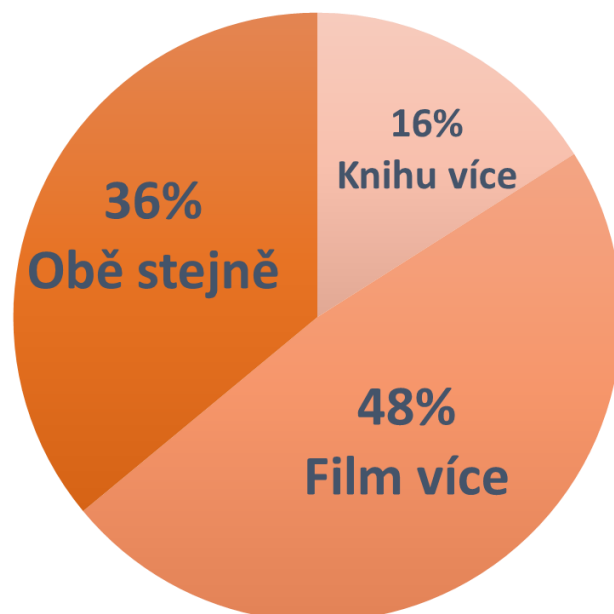

9. třída

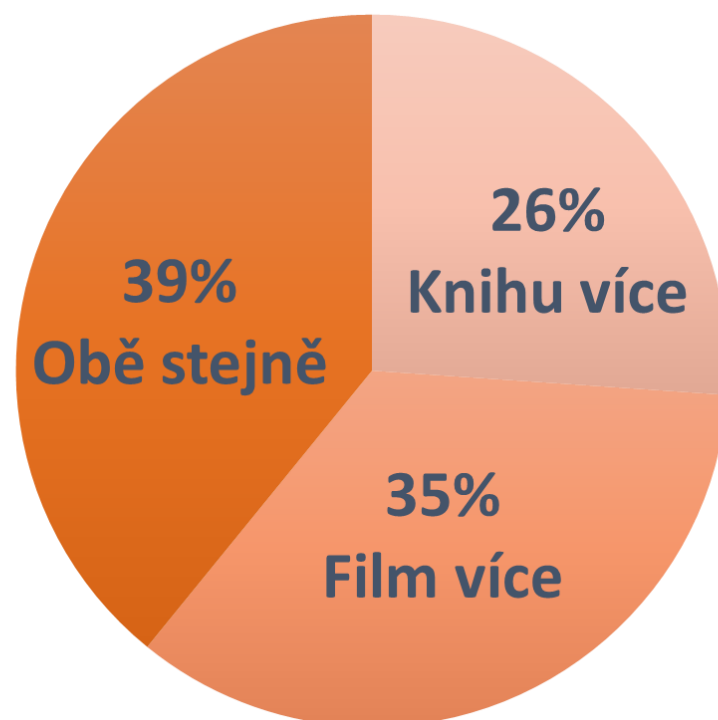

3. Když má kniha i filmové provedení, co preferuješ více?

8. třída

9. třída

7. 1. Výsledek

Film Bájecná léta pod psa považuji za českou klasiku. I když ho všichni nemuseli vidět, jeho název slyšeli. Tento názor se mi však vyvrátil při pohledu na výsledné grafy první otázky. Je znát věkový rozdíl.

Druhou otázkou jsem zjistila popularitu autora Michala Viewegha. Mile mě překvapilo, že v deváté třídě je známý, a dokonce i oblíbený. Hojně procentuální zastoupení měla také odpověď, že o spisovateli již slyšeli, ale nepamatují si jeho jméno.

Poslední otázka byla zaměřena na zájem o klasickou knižní literaturu. Jestli zájem o ni neupadá. V osmém ročníku dávají žáci přednost spíše filmovému provedení před knižním. V devátém je nejčastější variantou kombinace obou forem. Což sama za sebe mohu doporučit nejvíce. Nejdříve přečíst knihu a poté zhlédnout film. V opačném pořadí se mi hůře čte kniha, protože vím, co se v ději odehrálo, tudíž se vytratí touha po tom se dozvědět vývoj příběhu.

Závěr

V úvodu jsem si vytyčila cíl, kterého jsem chtěla dosáhnout. Můj původní záměr se změnil a celá práce nabrala jiný směr. Přidala jsem také pár kapitol, které mě napadly až v průběhu psaní.

Překvapilo mě, že práce na toto téma byla lehčí, než jsem čekala. Jediné, co mi přišlo náročnější, byl rozbor autorského stylu. Knihu jsem musela přečíst několikrát a pozorně sledovat všechny detaily, abych vytvořila souvislý a smysluplný text.

Autor Michal Viewegh je zajímavý pro svůj styl psaní. I přesto, že psal o období komunismu, zachoval si svůj typický humor. Můžeme vidět, jak o době, ve které žila Kvidova rodina, vypráví s láskou, i když se nejednalo o dokonalé období a ideální režim. Viewegh umí vše popsat s jistým nadhledem a nedívá se na tuto etapu pouze skepticky. Ukazuje nám také, že i v těchto letech se dalo žít krásně a všechno nebylo tak špatné.

Hlavním poznatkem pro mě je i to, že lidé, nemuseli mít ani vzdělání, ale byli v komunistické straně, proto měli mnohem lepší pracovní pozici než ti, kteří ve straně nebyli.

Seznam literatury

BORDWELL, David. THOMPSONOVÁ, Kristin: Umění filmu: Úvod do studia formy a stylu. Praha: Nakladatelství Akademie múzických umění v Praze, 2010

MONACO, James: Jak číst film: Svět filmů, médií a multimédií. Praha: Nakladatelství Albatros 2009

Viewegh, M. Báječná léta pod psa. Brno: Nakladatelství Druhé město, 2007

Nikolaev, P. Báječná léta pod psa-film, 1997

www stránky: <https://www.csfd.cz/film/6991-bajecna-leta-pod-psa/oceneni/>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Invaze_vojsk_Vars%C4%8Dn%C4%8Ceskoslovenska

https://cs.wikipedia.org/wiki/Michal_Viewegh

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Perestrojka>

<https://magazin.aktualne.cz/kultura/literatura/michal-viewegh-rozhovor>

http://neviditelnypes.lidovky.cz/spolecnost-co-to-vlastne-bylo-ten-vuml-dya-/p_spolecnost.aspx?c=A100829_101957_p_spolecnost_wag

http://www.totalita.cz/1989/1989_11.php

<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/michal-viewegh-rozbor-bajecna-leta-pod-psa>

odkazy obrázků:

<https://www.google.cz/imgres?imgurl=https://imagebox.cz/osobnosti.cz/foto/michal-viewegh/michal-viewegh.jpg>

<https://www.google.cz/search?q=b%C3%A1je%C4%8Dn%C3%A1+l%C3%A9ta+pod+psa+kniha>

<https://www.google.cz/search?q=b%C3%A1je%C4%8Dn%C3%A1+l%C3%A9ta+pod+psa+kniha&newwindow>

